

[Landbrugsministeren.]
til Grundforbedringer og Vejanlæg. Og saa er det umuligt for mig, selvfølgelig, at fortolke Loven anderledes, end at det maa være de Summer, som Staten har betalt for Jorden, og i nogen Grad de Summer, der medgaar til Grundforbedring og Vejanlæg — hvis jeg da vil holde mig indenfor Lovens Grænser.

Det ærede Medlem udtalte, at jeg her har rejst Kamp i Befolkningen i Sønderjylland, og det havde været mere rimeligt og rigtigt af mig, om jeg var kommet med et Forslag, der gik ud paa at anvise Udstykning efter begge Former og paa lige økonomiske Vilkaar efter begge Love. Det forekommer mig, at det havde været mere rimeligt, om det ærede Medlem selv havde anvist, hvorledes der skal skabes en saadan økonomisk Lighed. Hvordan er det muligt at skabe Lighed mellem to vidt forskellige Principper? Det er en komplet Umulighed, og det maa det ærede Medlem vist ogsaa erkende. Saa vidt jeg husker, har det ærede Medlem været Medlem af dette høje Ting i ti Aar; i disse ti Aar er der gentagne Gange foretaget Revision af de gældende Husmandslove og gentagne Gange af det ærede Medlems egen Partifælle som Landbrugsminister, og det i Perioder, hvor det ærede Medlems Parti sammen med det konservative Folkeparti havde Flertallet baade i Folketinget og i Landstinget. Hvis det havde været muligt at gennemføre nøjagtig økonomisk Lighed mellem disse to Love, hvorfor har man saa ikke gjort det? Hvorfor har man pludselig nu, da vi staar overfor en mindre Revision, ja, egentlig ikke en Gang en Revision, kun en Forlængelse af den gældende Ordning for et Aar, hvorfor har man netop nu fundet paa, at der skal gennemføres en mere nøjagtig økonomisk Lighed? Jeg synes, det havde været mere rigtigt, om man havde gjort det tidligere. Men jeg tror ikke, det lader sig gøre, for jeg mener ikke, at man kan faa nøjagtig økonomisk Lighed mellem to vidt forskellige økonomiske Principper, og heri tror jeg, at mange er enige med mig. Jeg vil gerne her fra denne Plads med den højtærede Formands Tilladelse citere et Par Linier af, hvad tidligere Landbrugsminister Madsen-Mygdal udtalte ved Forelæggelsen af Revisionen af den gamle Husmandslov i Folketinget i 1923—24, hvor han netop gjorde gældende, at hvis man gennemførte de Ændringer, som han foreslog, vilde der være nøjagtig økonomisk Lighed mellem de to Love. I Folketingstidende for 1923—24 Sp.

1720 udtaler den daværende Landbrugsminister:

„For det første tilsigtes det — og det er Hovedformaålet med det Lovforslag, jeg her har den Ære at fremsætte — at tilvejebringe økonomisk Ligestilling mellem de Husmænd, der opretter Brug efter denne Lov, og de Husmænd, der opretter Brug paa offentlig Jord efter Udstykningsloven af 4. Oktober 1919.“

Og Sp. 1721 tilføjer Ministeren:

„Der foreslaas nu her Ændringer i begge de to Love, som vil medføre, at der i saa Henseende, saa vidt jeg kan se, opnaas fuldkommen økonomisk Ligestilling“;

og han slutter sine Udtalelser om Revisionen af den gamle Husmandslov med at sige, at han skal

„meget anbefale dette Lovforslag til Tingets Velville, idet jeg altsaa tror, at der dermed er opnaaet en saadan Ligestilling med Loven af 4. Oktober 1919 vedrørende Oprettelse af Brug paa Jord i offentligt Æje, som vi alle, uanset hvilket Standpunkt vi i øvrigt har til de to Lovgivningssystemer, maa anse for ønskelig“.

Naar jeg nu saa kort Tid efter, at det ærede Medlems egen politiske Meningsfælle og Landbrugsminister har udtalt, at nu er der gennemført saa nøjagtig en økonomisk Ligestilling som muligt, kommer med et Forslag, der netop opfylder de to Hovedkrav, som det ærede Medlem udtalte til at begynde med, nemlig at der efter denne Lov skulde kunne udstykkes i Sønderjylland i forskellige Størrelser og under de forskellige Besiddelsesformer, havde jeg ventet mig noget mere Tilslutning fra det ærede Medlem, men hvis det ærede Medlem ikke er tilfreds med Loven og vil stemme imod den, hvad der jo maa være Konsekvensen af hans Udtalelser, kan jeg trøste det ærede Medlem med, at det skal være med tørre Taarer, jeg græder over, at Loven ikke bliver gennemført her i Tinget.

Jensen Christensen: Det ærede 6te Medlem for 5te Kreds (Jensen [Aale]) var forundret over, at jeg ikke kunde give de Tanker, der er nedlagt i det foreliggende Lovforslag, min Tilslutning, og sagde, at det var mig, der kaldte paa Kampaanden. Jeg maa dertil sige, at man havde absolut Ret til at forudsætte, at det Lovforslag, der skulde komme om Udstykningen af den Jord, der nu opkøbes i Sønderjylland, blev et Forslag med Regler af en ganske anden Karakter end i de bestaaende Love, for hvis